

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 14. julija 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft / Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Zadeva C-500/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Mednarodni sporazumi – Železniški promet – Konvencija o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) – Enotna pravila za pogodbo o uporabi infrastrukture v mednarodnem železniškem prometu (CUI) – Člen 4 – Zavezujoče pravo – Člen 8 – Odgovornost upravljavca – Člen 19 – Druge tožbe – Pristojnost Sodišča – Poškodovanje lokomotiv prevoznika zaradi iztirjenja – Najem nadomestnih lokomotiv – Obveznost upravljavca infrastrukture, da povrne stroške najema – Pogodba, ki določa razširitev odgovornosti strank z napotitvijo na nacionalno pravo)

(2022/C 340/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Tožena stranka: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Izrek

1. Sodišče Evropske unije, ki mu je zadeva predložena na podlagi določb člena 267 PDEU, je pristojno za razlago člena 4, člena 8(1)(b) in člena 19(1) Dodatka E h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999, naslovljenega „Enotna pravila za pogodbo o uporabi infrastrukture v mednarodnem železniškem prometu (CUI)“.
2. Člen 8(1)(b) Dodatka E h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999, je treba razlagati tako, da odgovornost upravljavca infrastrukture za materialno škodo ne zajema stroškov, ki jih ima prevoznik v železniškem prometu za najem nadomestnih lokomotiv v času popravila poškodovanih lokomotiv.
3. Člen 4 in člen 19(1) Dodatka E h Konvenciji o mednarodnem železniškem prometu z dne 9. maja 1980, kakor je bila spremenjena z Vilenskim protokolom z dne 3. junija 1999, je treba razlagati tako, da pogodbene stranke svojo odgovornost lahko razširijo s splošno napotitvijo na nacionalno pravo, v skladu s katerim je obseg odgovornosti upravljavca infrastrukture širši in v skladu s katerim je ta odgovornost pogojena z obstojem krivde.

⁽¹⁾ UL C 19, 18.1.2021.